

Til § 49

Bestemmelsen i *stk. 1* har sin baggrund i direktivets artikel 18, stk. 2. De behandlinger, som undtages fra anmeldelseskravet, er bl.a. de typer af registrering, som i dag er undtaget i henhold til bekendtgørelse nr. 121 af 11. marts 1988 om undtagelse af visse private edb-registre fra anmeldelsespligt, samt de registreringsformer som er undtaget i medfør af lov om private registre § 3, stk. 4, 2. pkt. Undtagelsen af foreningsregistre har endvidere baggrund i artikel 18, stk. 4, jf. artikel 8, stk. 2, litra d. Der er således ikke på dette punkt til tænkt nogen indskrænkning i forhold til, hvilke former for registreringer der efter den gældende ordning er undtaget fra anmeldelsespligten. Herudover er almindelige personaleregistre, kunde- og leverandørsystemer og lignende undtaget, såfremt der ikke behandles oplysninger, som er omfattet af § 7, stk. 1, og § 8, stk. 2, eller andre oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, f.eks. væsentlige sociale problemer, separations- og skilsmissebegæringer, familiestridigheder, adoptionsforhold m.v. Endelig er behandlinger, som foretages med henblik på markedsundersøgelser, ikke undergivet kravet om anmeldelse, medmindre der behandles oplysninger, som er omfattet af § 7, stk. 1, og § 8, stk. 2, eller andre oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold. Det bemærkes, at bestemmelsen ikke omfatter behandlinger, som tillige har et andet formål, f.eks. efterfølgende konkrete markedsføringstiltag over for de personer, som indgår i undersøgelsen.

I *stk. 2* er indsat en henvisning til § 44, stk. 2. Dette indebærer, at justitsministeren skal fastsætte nærmere regler om, hvilke formål handlingerne må varetage, hvilke oplysningstyper der kan behandles, hvilke kategorier af personer der kan behandles oplysninger om, hvilke kategorier af modtagere oplysningerne kan overføres til, samt hvor længe oplysningerne må opbevares.

Bemyndigelsesbestemmelsen i *stk. 3* svarer i en vis udstrækning til, hvad der følger af lov om private registre § 3, stk. 5. Der kan fastsættes undtagelser fra anmeldelseskravet for så vidt angår typer af behandlinger, for hvilke det i betragtning af de behandlede oplysninger ikke er sandsynligt, at de registreredes rettigheder eller frihedsrettigheder krænktes, jf. direktivets artikel 18, stk. 2. I forbindelse med fastsættelsen af sådanne undtagelser fra anmeldelseskravet vil det skulle anføres, hvilke typer oplysninger, hvilke typer formål, hvilke registrerede og hvilke kategorier af modtagere, der kan blive tale om, samt hvor længe oplysningerne må opbevares. Der vil ikke kunne ske

undtagelse for de typer af behandlinger, som er omtalt i § 50, stk. 1.

Til § 50

Til *stk. 1* og 2

Reglerne i *stk. 1* og 2 har deres baggrund i direktivets artikel 20, stk. 1 og 2.

Bestemmelsen i *stk. 1* foreskriver et krav om, at der skal indhentes en tilladelse fra Datatilsynet inden iværksættelsen af visse typer af behandlinger. Det gælder dog kun, i det omfang de pågældende behandlinger ikke er undtaget fra anmeldelseskravet, jf. § 49, stk. 1 eller 3. Der skal ske forelæggelse for Datatilsynet før iværksættelse af behandling af oplysninger, som er omfattet af § 7, stk. 1, og § 8, stk. 2, eller andre oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, f.eks. væsentlige sociale problemer, separations- og skilsmissebegæringer, familiestridigheder, adoptionsforhold m.v. Dette skal ses i lyset af, hvad der følger af lov om private registre § 2, stk. 3, og § 3, stk. 4. Endvidere skal der ske forelæggelse før iværksættelse af advarselsregistervirksomhed, kreditoplysningsbureauvirksomhed og stillingsbesættende virksomhed, hvilket svarer til lov om private registre § 3, stk. 6, og § 8 samt § 1 i bekendtgørelse nr. 523 af 11. august 1986 om virksomheder, der erhvervsmæssigt yder bistand ved stillingsbesættelse. Der er dog i loven fastsat en egentlig tilladelsesordning i modsætning til den anmeldelsesordning, som i dag gælder for hovedparten af ovennævnte typer af registreringsvirksomhed. Endelig skal der meddeles tilladelse til behandlinger, der udelukkende finder sted med henblik på at føre retsinformationssystemer.

Bestemmelsen i *stk. 2* omhandler overførsler af oplysninger til tredjelande. Formålet med bestemmelsen er at give Datatilsynet indseende med og mulighed for at gribe ind over for visse overførsler til tredjelande, som sker efter lovens § 27, stk. 1 og 3, nr. 2-4. I modsætning til bestemmelsen i *stk. 1*, hvorefter der skal ske forelæggelse af hele den række af behandlinger, som finder sted med henblik på de formål, som fremgår af bestemmelsen, skal der efter *stk. 2* kun indhentes tilladelse til selve overførslen. Hvis der fra f.eks. et personaleregister, som er undtaget fra anmeldelse, jf. § 49, skal ske overførsel af oplysninger til et tredjeland, vil tilladelseskravet således ikke indebære, at der skal ske anmeldelse af eller gives tilladelse til førelsen af selve personaleregisteret.

Til *stk. 3* og 4

I *stk. 3* er indsat en bemyndigelsesbestemmelse,